RAPPORT TER TERECHTZITTING
in zaak 160/85 *

I — De feiten en het procesverloop

In zijn arrest van 10 november 1981 (zaak 28/81, Commissie/Italiaanse Republiek, Jurispr. 1981, blz. 2577) stelde het Hof vast:

„Door niet binnen de voorgeschreven termijn de bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor het volgen van richtlijn nr. 74/561 van de Raad van 12 november 1974 inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal goederenvervoer over de weg (PB 1974, L 308, blz. 18), is de Italiaanse Republiek een ingevolge het Verdrag op haar rustende verplichting niet nagekomen."

In zijn arrest in zaak 29/81 van dezelfde datum (Commissie/Italiaanse Republiek, Jurispr. 1981, blz. 2585) stelde het Hof vast:

„Door niet binnen de voorgeschreven termijn de bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor het volgen van richtlijn nr. 74/562 van de Raad van 12 november 1974 inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal personenvervoer over de weg (PB 1974, L 308, blz. 23), is de Italiaanse Republiek een ingevolge het Verdrag op haar rustende verplichting niet nagekomen."

Bij brief van 28 november 1983 leidde de Commissie, die uit het ontbreken van mededelingen ter zake afleidde dat de Italiaanse Republiek nog geen uitvoering had gegeven aan 's Hofs arresten, de procedure van artikel 169 EEG-Verdrag in door de Italiaanse regering uit te nodigen, binnen een termijn van twee maanden na ontvangst van die brief haar opmerkingen te maken.

Bij brief van 15 februari 1984 van de permanente vertegenwoordiging van Italië bij de Europese Gemeenschappen deelde de Italiaanse regering mede, dat een ontwerp van wet tot omzetting van beide richtlijnen in nationaal recht was voorgelegd aan de commissie voor vervoer van de Senaat van de Italiaanse Republiek.

Omdat de Commissie verder geen bericht ontving over de aanvaarding van dat wetsontwerp door het Italiaanse parlement, bracht zij bij brief van 4 februari 1985 een met redenen omkleed advies uit, inhoudende dat de Italiaanse regering, door niet zorg te dragen voor de uitvoering van 's Hofs arresten in de zaken 28 en 29/81, de krachtens artikel 171 EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet was nagekomen. De Commissie nodigde de Italiaanse regering uit binnen een termijn van twee maanden na de mededeling van dit met redenen omkleed advies de nodige maatregelen te nemen om zich ernaar te voegen.

Daar aan het met redenen omkleed advies geen gevolg werd gegeven, heeft de Commissie bij verzoekschrift van 22 mei 1985 het onderhavige beroep ingesteld.

Het verzoekschrift is op 23 mei 1985 ingeschreven ter griffie van het Hof.

Het Hof heeft, op rapport van de rechter-rapporteur en gehoord de advocaat-generaal, besloten zonder instructie tot de mon-

* Procestaal: Italiaans.

delinge behandeling over te gaan. Het heeft de Italiaanse regering evenwel verzocht om informatie omtrent de stand van de parlementaire werkzaamheden en omtrent het tijdstip waarop de ontwerpen van wet tot omzetting van 's Raads richtlijnen nrs. 74/561 en 74/562 in nationaal recht zouden worden aanvaard.

De Italiaanse regering heeft op 3 mei 1986 geantwoord, dat zij niet kon voorzien wanneer die wetsontwerpen zouden worden aanvaard. De Italiaanse regering behield zich echter voor, het Hof van iedere nieuwe ontwikkeling in kennis te stellen.

II — Conclusies van partijen

De *Commissie* concludeert dat het den Hove behage:

a) vast te stellen dat de regering van de Italiaanse Republiek de krachtens artikel 171 EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen door, in weerwil van de arresten van het Hof van 10 november 1981 (zaken 28 en 29/81), nog steeds niet te zijn overgegaan tot omzetting in nationaal recht van 's Raads richtlijnen nr. 74/561 inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal goederenvervoer over de weg, en nr. 74/562 inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal personenvervoer over de weg;

b) de regering van de Italiaanse Republiek te verwijzen in de kosten van de procedure.

De *Italiaanse regering* heeft niet formeel geconcludeerd.

III — Middelen en argumenten van partijen

De *Commissie* stelt dat de Italiaanse Republiek na de arresten van 10 november 1981 ingevolge artikel 171 EEG-Verdrag de nodige maatregelen had moeten nemen om een eind te maken aan de niet-nakoming van de krachtens het Verdrag op haar rustende verplichtingen, door genoemde richtlijnen in nationaal recht om te zetten. Verscheidene jaren na de uitspraak ervan heeft de Italiaanse Republiek nog geen enkele maatregel genomen om zich naar de arresten van het Hof te voegen.

De *Italiaanse regering* merkt met betrekking tot richtlijn nr. 74/561 op, dat bepalingen ter omzetting daarvan in nationaal recht waren opgenomen in een ontwerp van wet tot organieke wijziging van wet nr. 298 van 6 juni 1974 houdende regeling van het goederenvervoer over de weg. Het wetsontwerp was door de Kamer van Afgevaardigden goedgekeurd, maar het einde van de legislatuurperiode had belet dat de parlementaire behandeling ten einde werd gevoerd en dat het ontwerp definitief werd goedgekeurd. Hetzelfde wetsontwerp is voorgelegd aan het nieuwe parlement, waar de behandeling nog gaande is (Camera dei Deputati, IXe legislatuurperiode, stuk nr. 1231).

Met betrekking tot richtlijn nr. 74/562 merkt de Italiaanse regering op, dat de bepalingen tot omzetting zijn opgenomen in een ander wetsontwerp, dat thans eveneens bij het parlement in behandeling is (Senato della Republica, IXe legislatuurperiode, stuk nr. 344).

De Italiaanse regering meent, dat de bepalingen tot omzetting van bedoelde richtlijnen binnen een redelijke termijn zullen worden vastgesteld.

In repliek stelt de *Commissie* vast, dat de inbreuk is aangetoond en dat daaraan wegens de duur van de parlementaire werkzaamheden niet op korte termijn een eind kan worden gemaakt.

IV — Mondelinge behandeling

De regering van de Italiaanse Republiek, vertegenwoordigd door O. Fiumara, avvocato dello Stato, als gemachtigde, en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door S. Fabro, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, zijn ter terechtzitting van 9 juli 1986 in hun pleidooien gehoord.

De advocaat-generaal heeft ter terechtzitting van 9 juli 1986 conclusie genomen.

T. F. O'Higgins
rechter-rapporteur